

med de Herrer om, hvilke der er de bedste Soldater, enten de, der have faaet en længere, eller de, der have faaet en kortere Uddannelse. Jeg tror, at Alle kunne være enige om, at jo længere Uddannelse Soldaterne faae, desto bedre maa de som Følge deraf blive. Men det forekommer mig, at naar de Herrer yttre deres endogaa stærke Tvivl om, at en kortere Uddannelse yder tilstrækkelig Garanti for, at Hærens Kampdygtighed vil være god nok, saa burde man fra de sagkyndige Hærens Side se Forslag opstillede, som gif i en saadan Retning, at man var sikker paa at kunne møde lige overfor en fremmed Hær med Soldater, som vare istand til at optage Kampen med en saadan Hær, vel at mærke, man forlanger dem ikke anderledes end, at de kunne staa Mand mod Mand — ellers synes det mig, at man stadig staaer overfor et Tilfælde, hvor man fra de sagkyndige Hærens Side hører, at man dog i Grunden kun har Soldater paa Papiret, idet de ikke have en saadan Uddannelse, at man kan stille dem i Marken lige overfor vel øvede Tropper. Det er dette Indtryk, jeg stadig faar, naar man behandler Hærløvsforslaget. Jeg har imidlertid faaet det Indtryk af de Herrer, og maaske skinner det ogsaa igjennem i Lovforslaget, at man her kan gaa ind paa en noget kortere Uddannelse end den, der bliver Hære i større Lande til Del. Jeg gaar nemlig ud fra den Betragtning, at det ikke er strengt nødvendigt i et Land som vort, paa Grund af vor geografiske Beliggenhed, at have Soldater, som ere uddannede efter alle Kunstens Regler, fordi man meget vanskeligt kan komme til at mødres med vore Tropper paa Steder, hvor det er nødvendigt at have fuldt uddannede Soldater. Der er et æret militært Medlem (Bærensen), som ryster paa Hovedet; jeg vil sige, at dersom det ikke er den Betragtning, de Herrer gaa ud fra, skyldes de os virkelig at fremkomme med et Forslag, hvorom de med fuld Fortrøstning kunne sige: i dette Forslag have vi en Garanti for, at naar vi komme i Marken, ere Soldaterne saa dygtige, at vi kunne vove en Kamp overfor fremmede Hære, stadig under den Forudsætning, at det er Mand mod Mand; mere kan man ikke forlange. Jeg gaar ud fra den Betragtning, at vi ere noget uheldigt stillede ligeoverfor det, man her arbejder paa. Vi, de ikke sagkyndige Medlemmer — man kan have været Soldat, men dette berettiger ikke til at udtale sig med virkelig Sagkundskab, naar man taler om det høiere Syn — staa stadig uheldigt, idet man arbejder paa en Tanke, hvorom de Sagkyndige sige: vi kunne i Virkeligheden ikke være rigtig godt tjente med den. Mit Ønske er derfor dette, at man til 2den Behandling vil fra de sagkyndige Hærens Side faae et Forslag at se, som er baseret paa den Tanke, at det virkelig er Soldater, som de have Tillid til, der herigjennem skaffes tilveie; thi jeg har modtaget det Indtryk fra de Hærens Side, som have havt Ordet, at

det kunne de i Grunden ikke rigtig have ved dette Forslag, idet vor Hær efter dette ikke vil kunne stilles i Klasse med vel uddannede Hære. Jeg har ikke villet undlade at komme med disse almindelige Bemærkninger, forinden jeg gaar over til at omtale Afskilligt af, hvad Enkelte have sagt. Der blev af det ærede Medlem for Ljstved Amts 2den Valgfreds (Sagd) — og jeg vil sige, at jeg ikke vilde imødegaa det, naar det ikke havde fundet Bifald hos adskillige af de ærede militære Medlemmer — sagt, at det var noget endog ravgalt, at man tænkte paa at tvinge adskillige af de Bærnepligtige til at blive Befalingsmænd, og der blev sagt fra de Hærens Side, at dette var at gaa bort fra Lighedsprincippet. Ja, jeg vil spørge de Herrer! Er der Lighedsprincip i selve Hærløven, er Ligheden der opretholdt i sine yderste Konsekvenser (Ufrydelse af Kofod). Ja, jeg skal nok komme tilbage dertil. Det ærede Medlem er altid saa rask til at afbyde. Jeg kommer altsaa tilbage til at spørge: Er Lighedsprincippet saa stærkt opretholdt i den nugældende Hærløve eller i det foreliggende Udkast til en ny? Der staaer i Udkastet til Hærløven, at Nogle skulle ligge inde i 5 Maaneder, medens Andre skulle blive i 17 Maaneder. Dette er det Første. Men jeg vil bringe det ærede Medlem for Ljstved Amts 2den Valgfreds i Erindring, at i hans Soldatertid tog man os glat væk ved Artilleriet og sagde: I skulle blive inde i 3½ Aar. Der var aldrig Nogen, der talte imod det. (Sagd: Det var en Fornøielse.) Ja, det er den Fornøielse, vi ville give: saa blive vi omfider enige. Jeg tror ikke, at de Herrer ere fuldstændig konsekvente; thi jeg siger: Var det rigtigt i den Tid at tage Underforpostalerne til at blive i 2½ Aar ved Infanteriet og 3½ Aar ved Artilleriet, saa er det ligesaa rigtigt nu, thi det, vi forlange nu, er kun eet Aar. Det kan maaske siges, at den eneste Forskjel er den, at dengang havde man Stillingssystemet, og at det dengang maaske ikke rammede de Samme, som det nu vil ramme; men Princippet deri er det samme. — Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem for Prestø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius). Han var meget tilfreds med den forandrede Officersskole, som jeg vil kalde den; men jeg skal ikke negte, at det slog mig Noget at høre hvorfor. Fordi, sagde han, man da kunde faae Officerer i en tilstrækkelig ung Alder. Det var virkelig efter min Mening et mærkeligt Argument. (Scavenius: Jo, det er meget vigtigt). Ja, betragtet fra de unge Mænds Standpunkt, kan det maaske være meget rigtigt, men betragtet fra Hærens Standpunkt tillader jeg mig at betvivle, at det er rigtigt. Og hvorfor? Fordi der ofte har været klaget over Mangel paa Disciplin i Hæren, og den største Grund til denne Klage tror jeg er den, at ældre Folk skulle kommanderes af meget unge Mennesker, man kunde fristes til at sige Drengene. Derfor siger jeg: Fra Hærens